ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/1927

z dnia 11 października 2022 r.

ustanawiające środki ograniczające rozprzestrzenianie *Aleurocanthus spiniferus* (Quaintance) w obrębie niektórych obszarów wyznaczonych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE ([1]), w szczególności jego art. 28 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 28 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/2072 ([2]) ustanowiono, w części B załącznika II, wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.

(2) *Aleurocanthus spiniferus* (Quaintance) („określony agrofag") jest włączony do tego wykazu, ponieważ wiadomo, że występuje w niektórych częściach terytorium Unii. Jest agrofagiem polifagicznym, co do którego zgłoszono, że ma wpływ na kilka upraw i roślin ozdobnych na terytorium Unii („określone rośliny").

(3) Z kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 wynika, że zwalczenie określonego agrofaga na niektórych obszarach wyznaczonych nie jest już możliwe.

(4) W związku z tym należy ustanowić środki ograniczające rozprzestrzenianie określonego agrofaga na tych obszarach obejmujących strefy porażenia i strefy buforowe. Środki te są zgodne z dostępnymi dowodami technicznymi i naukowymi dotyczącymi określonych roślin.

(5) Właściwe organy powinny podnosić świadomość społeczną w celu zapewnienia, aby ogół społeczeństwa i podmioty zawodowe, których dotyczą środki ograniczające rozprzestrzenianie na obszarach wyznaczonych, były w tym celu świadome stosowanych środków i granic obszarów wyznaczonych.

(6) Jeżeli jednak występowanie określonego agrofaga zostanie stwierdzone w strefie buforowej otaczającej strefę porażenia objętą środkami ograniczającymi rozprzestrzenianie określonego agrofaga, powinno to skutkować ustanowieniem przez właściwy organ nowego obszaru wyznaczonego, w którym prowadzone jest zwalczanie.

(7) Należy przeprowadzać coroczne kontrole występowania określonego agrofaga, jak określono w art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/2031 i w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/1231 ([3]), aby zapewnić wczesne wykrycie określonego agrofaga na obszarach terytorium Unii, na których nie stwierdzono występowania określonego agrofaga.

(8) Kontrole te powinny opierać się na karcie kontroli występowania agrofaga dotyczącej określonego agrofaga opublikowanej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, ponieważ uwzględnia ona najnowsze osiągnięcia naukowe i techniczne.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

([1]) Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1).

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1231 z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie formatu i instrukcji dotyczących sprawozdań rocznych z wyników kontroli występowania i formatu wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktycznych ustaleń, przewidzianych odpowiednio w art. 22 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 (Dz.U. L 280 z 28.8.2020, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki ograniczające rozprzestrzenianie *Aleurocanthus spiniferus* (Quaintance) w obrębie obszarów wyznaczonych, na których jej zwalczenie nie jest możliwe.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „określony agrofag" *Aleurocanthus spiniferus* (Quaintance);

2) „określona roślina" oznacza przeznaczone do sadzenia rośliny gatunków *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., i ich hybryd, *Ceratonia siliqua* L., *Cercis siliquastrum* L., *Clematis vitalba* L., *Cotoneaster* Medik., *Crategus* L., *Cydonia oblonga* L., *Diospyros kaki* L., *Eriobotrya japonica* (Thunb.) Lindl., *Ficus carica* L., *Hedera* L., *Magnolia* L., *Malus* Mill., *Melia* L., *Mespilus germanica* L., *Myrtus communis* L., *Parthenocissus* Planch., *Photinia* Lindley., *Prunus cerasus* L., *Prunus laurocerasus* L., *Psidium guajava* L., *Punica granatum* L., *Pyracantha* M. Roem., *Pyrus* L., *Rosa* L., *Vitis* L., *Wisteria* Nutt., inne niż nasiona, pyłek i rośliny w kulturze tkankowej;

3) „obszar wyznaczony do celów ograniczania rozprzestrzeniania" oznacza obszar wymieniony w załączniku I, na którym zwalczenie określonego agrofaga jest niemożliwe;

4) „karta kontroli występowania agrofaga" oznacza publikację „Pest survey card on *Aleurocanthus spiniferus* and *Aleurocanthus woglumi*" („Karta kontroli występowania agrofagów *Aleurocanthus spiniferus* i *Aleurocanthus woglumi*") Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności ([4]).

Artykuł 3

Ustanowienie obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania

Właściwe organy ustanawiają obszary wyznaczone do celów ograniczania rozprzestrzeniania określonego agrofaga, składające się ze strefy porażenia i strefy buforowej o szerokości co najmniej 2 km otaczającej strefę porażenia.

Artykuł 4

Środki w obrębie obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania

1. W strefach porażenia właściwe organy zapewniają wprowadzenie przynajmniej jednego z następujących środków:

a) biologiczne metody zwalczania określonego agrofaga, takie jak parazytoidy;

b) odpowiednie zabiegi przeciwko określonemu agrofagowi;

c) przycinanie i niszczenie części określonych roślin porażonych określonym agrofagiem po zastosowaniu zabiegów przewidzianych w lit. b);

d) Zastosowanie pułapek wobec określonego agrofaga oraz, w przypadku wykrycia określonego agrofaga, stosowanie odpowiednich zabiegów.

2. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga w strefie buforowej zastosowanie mają art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

3. W obrębie obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania właściwe organy podnoszą świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem oraz środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego dalszemu rozprzestrzenianiu się poza te obszary.

Właściwe organy informują ogół społeczeństwa i podmioty zawodowe o granicach obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania.

([4]) EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2019. karta kontroli występowania agrofaga *Aleurocanthus spiniferus* i *Aleurocanthus woglumi*. Publikacja dodatkowa EFSA 2019:EN-1565. 17 s. doi: 10.2903/sp.efsa.2019.EN-1565. Dostępna na stronie internetowej: https://arcg.is/u5DTL

Artykuł 5

Kontrole występowania

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole występowania, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając informacje, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.

2. Przeprowadzają one coroczne, oparte na analizie ryzyka kontrole występowania określonego agrofaga na obszarach terytorium Unii, na których nie stwierdzono występowania określonego agrofaga, ale na których może się on zadomowić.

3. W strefach buforowych obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania przeprowadzają one coroczne kontrole występowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, w celu wykrycia obecności określonego agrofaga.

Te kontrole występowania obejmują:

a) oceny wizualne przeprowadzane w odpowiednim czasie w celu wykrycia określonego agrofaga lub jego objawów;

b) zakładanie pułapek;

c) pobieranie próbek i badanie w przypadku roślin wykazujących objawy lub podejrzewanych o porażenie określonym agrofagiem.

Te kontrole występowania są bardziej intensywne niż kontrole występowania, o których mowa w ust. 2, obejmują większą liczbę ocen wizualnych i pułapek oraz, w stosownych przypadkach, pobieranie próbek i przeprowadzanie testów.

Artykuł 6

Sprawozdawczość

Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym na podstawie:

a) art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przy użyciu jednego ze wzorów określonych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/1231;

b) art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, przy użyciu jednego ze wzorów określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 października 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania, o których mowa w art. 2

1. **Chorwacja**

Numer obszaru wyznaczonego (OW)	Strefa OW	Region	Gminy lub inne granice administracyjne/geograficzne	
			Gmina	*Gmina katastralna*
1.	Strefa porażenia	żupania dubrownicko-neretwiańska	Konavle	Vitaljina, Ljuta, Đurinići
	Strefa buforowa	żupania dubrownicko-neretwiańska	Konavle	Pločice, Pavlje Brdo, Vodovađa, Dubravka, Dunave, Popovići, Gruda, Lovorno, Pridvorje, Zastolje, Radovčići, Kuna Konavoska
2.	Strefa porażenia	żupania splicko-dalmatyńska	Jelsa	Vrisnik
			Milna	Milna
	Strefa buforowa	żupania splicko-dalmatyńska	Jelsa	Jelsa, Pitve, Vrbanj, Dol, Stari Grad, Svirče, Vrbovska
			Šolta	Gornje Selo
			Milna	Bobovišća
			Nerežišća	Nerežišća, Dračevica
			Sutivan	Sutivan

2. **Grecja**

Numer obszaru wyznaczonego (OW)	Strefa OW	Region	Gminy lub inne granice administracyjne/geograficzne
1.	Strefa porażenia	Wyspy Jońskie	Korfu [1]

[1] Brak strefy buforowej, ponieważ cała wyspa jest strefą porażenia.

ZAŁĄCZNIK II

Wzory formularza na potrzeby przekazywania wyników kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 5 ust. 3

CZĘŚĆ A

1. Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania

1. Opis obszaru wyznaczonego (OW)		2. Początkowa wielkość OW (ha)	3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)	4. Podejście	5. Strefa	6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		7. Zidentyfikowane obszary ryzyka	8. Poddane inspekcji obszary ryzyka	9. Materiał roślinny/towar	10. Wykaz gatunków roślin żywicielskich	11. Harmonogram	12. Szczegóły kontroli występowania									13. Liczba poddanych analizie próbek wykazujących objawy: i: Ogółem ii: Dodatni iii: Ujemny iv: Nieokreślony				14. Liczba poddanych analizie próbek niewykazujących objawów: i: Ogółem ii: Dodatni iii: Ujemny iv: Nieokreślony				15. Numer powiadomienia o pojawie agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715		16. Uwagi
													A) Liczba ocen wizualnych	B) Całkowita liczba pobranych próbek	C) Rodzaj pułapek (lub inne alternatywne metody, np. czerpaki entomologiczne)	D) Liczba pułapek (lub innych metod chwytania)	E) Liczba miejsc, w których założono pułapki (jeżeli inna niż dane przedstawione w lit. D))	F) Rodzaj testów (np. identyfikacja mikroskopowa, PCR, ELISA itp.)	G) Łączna liczba testów	H) Inne środki (np. psy tropiące, drony, śmigłowce, kampanie informacyjne itp.)	I) Liczba innych środków															
Nazwa	Data ustanowienia					Opis	Numer						A	B	C	D	E	F	G	H	I	i	ii	iii	iv	i	ii	iii	iv	Numer	Data:	

2. **Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania formularza**

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B niniejszego załącznika.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: Ograniczanie emisji. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać niezbędną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając niezbędną liczbę wierszy: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SB, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SP, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących wpisów w opisie:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogród prywatny; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: Należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga, obecności roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

Kolumna 9: należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek.

Kolumna 10: należy podać wykaz gatunków/rodzajów roślin objętych kontrolą występowania, stosując jeden wiersz dla każdego gatunku/rodzaju roślin.

Kolumna 11: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 12: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”.

Kolumny 13 i 14: należy wskazać wyniki, w stosownych przypadkach, podając dostępne informacje w odpowiednich kolumnach. Próbki „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 15: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w odniesieniu do stwierdzenia występowania w SB. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że ustalenie jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 16 („Uwagi”).

CZĘŚĆ B

1. **Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania opartych na danych statystycznych**

1. Opis obszaru wyznaczonego (OW)		2. Początkowa wielkość OW (ha)	3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)	4. Podejście	5. Strefa	6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		7. Harmonogram	A. Definicja kontroli występowania (parametry wejściowe na potrzeby RiBESS+)														B. Nakład pracy związany z pobieraniem próbek							C. Wyniki kontroli występowania						25. Uwagi
									8. Populacja docelowa			9. Jednostki epidemiologiczne		10. Metody wykrywania				11. Skuteczność pobierania próbek	12. Czułość metody	13. Czynniki ryzyka (działania, lokalizacje i obszary)					14. Liczba skontrolowanych jednostek epidemiologicznych	15. Liczba ocen wizualnych	16. Liczba próbek	17. Liczba pułapek	18. Liczba miejsc, w których założono pułapki	19. Liczba testów	20. Liczba innych środków	21. Wyniki			22. Numer powiadomienia o pojawie agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715		23. Osiągnięty poziom ufności	24. Szacowane nasilenie	
Nazwa	Data ustanowienia					Opis	Numer		Gatunki żywicielskie	Obszar (w ha lub innej bardziej odpowiedniej jednostce)	Jednostki kontrolne	Opis	Jednostki	Oceny wizualne	Zakładanie pułapek	Testy	Inne metody			Czynnik ryzyka	Poziomy ryzyka	Liczba lokalizacji	Ryzyko względne	Odsetek populacji żywicielskiej							Dodatni	Ujemny	Nieokreślony	Numer	Data:			

2. **Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania formularza**

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części A niniejszego załącznika.

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw projektu kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

— populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne;

— metoda wykrywania i czułość metody;

— czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: Ograniczanie emisji. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać niezbędną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając niezbędną liczbę wierszy: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SB, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SP, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących wpisów w opisie:
1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w podstawowych założeniach. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna" oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna" oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór ten należy uzasadnić w podstawowych założeniach.

Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Wskazać „brak", kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

Kolumna 11: Należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 12: „Czułość metody" oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czułość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 13: Należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji żywicielskiej.

Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy". Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania".

Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 21: Należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbki „nieokreślone" to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara itp.) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w odniesieniu do stwierdzenia występowania w strefie buforowej. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że ustalenie jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 25 („Uwagi").

Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych (ISPM 31). Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 24: Należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.